

момчето не се ожени по-рано, докато още не е захитряло, то може да тръгне по кривия път, да не слуша баща си и майка си.

Друга, не по-маловажна причина, е и специфичното сексуално възпитание /”текерас”/ на циганските/ ромските деца. „Естествената среда на полово образование е общността. В общуването си с близки роднини, приятели, приятелки се преодолява срама и се получава обмен на сексуална информация и опит” (Кючуков 2006: 14).

И за тях с пълна сила важи наблюдението на сръбския циганолог Александър Петрович, направено в средата на 30-те год. на XX век “... Главна причина за ранните сватби е това, че младите имат много силна, буйна кръв, която кара родителите им да ги женят рано. Сексуалният живот е събуден много рано в циганските деца не защото имат силна кръв, а поради техния начин на сексуално възпитание. Поради това, че живеят всички на едно място, циганчетата имат много ранна представа за сексуалния живот. Техните желания се събуждат и от традиционните песни, от разговорите между възрастните. Като резултат от това, след като достигнат пубертета, те са готови за сексуален живот” (Petrovic 1935: 110). И в тази обстановка единственият сигурен начин да се запази “честта” на момичето /”дели калънк”/ е да бъде омъжено колкото може по-рано.